

عنوان مقاله:

فقر قابلیت

محل انتشار:

فصلنامه رفاه اجتماعی، دوره 5، شماره 17 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

Vahid Mahmoudi

Ghasem Samimi far

خلاصه مقاله:

عمده تحلیل های مرتبط با فقر مبتنی بر رویکردی است که می بایست آن را رویکردی «درآمد محور» بنامیم. تعریف فقر، روش های اندازه گیری آن و نهایتا سیاست های اجتماعی و اقتصادی معطوف به فقر نیز به نوبت خود از نگاه «درآمد محوری» تاثیر می پذیرند. در تحلیل های رایج، فقر عبارت است از کمبود درآمد کافی، که ما آن را «فقر درآمدی» می نامیم؛ متعاقب آن مبنای سنجش فقر و راهکارهای مقابله با آن مبتنی بر عنصری به نام درآمد خواهد بود. این تحلیل ها همان طور که نشان خواهیم داد از نواقص و نارسایی هایی رنج می برند. در صورتی که اگر فقر را موضوعی قابلیت بدانییم نه درآمدی، آن گاه می بایست فقر را به مثابه محرومیت از قابلیت، یعنی توانایی خروج از وضعیت فقر تعریف کنیم. در این مقاله می کوشیم ضمن تبیین «فقر قابلیت» ملهم از اندیشه های پرفسور آمارتیا سن، زوایای افتراق و تمایز آن را در تعاریف و روش های اندازه گیری فقر و تاثیر آن در سایر تحلیل ها و سیاست های اقتصادی با رویکردهای رایج مطمح نظر قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

Income, Poverty, Capability, Capability Deprivation, درآمد, فقر, فقر قابلیت, قابلیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1846595>

